

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

EXPOSICIÓ ARTÍSTICA DE MADRID.—LA TRADICIÓ. (Parodia del grupo escultòrich del Sr. Querol.)

En Matéu es á la falda
y á la falda molt bè está:
quan en Mateuhet se cansi,
l' Antonet hi pujará.

Aquests dades pertanyen a un senador. ¿Son horribles, veritat?
Donchs es més horrible encare la indiferència ab que tothom se 'ls mira.

En la discussió del projecte de reformes militars presentat en lo Congrès, se pronunciaran 48 discursos. Un' auca completa.

«Historia, hazañas y fin del Sr. don Pirlimpin.»

A un moro filipino dels que han anat a Madrid per pendre part en l'Exposició, se li va morir la dona, deixantlo inconsolable.

Al cap de alguns dies lo viuado s'ha presentat a n' en Balaguer, ministre de Ultramar, demanantli 35 duros, a pretext de que la difunta li costava aquesta cantitat.

Nada, que li dongan los 35 duros, y que se 'n compri un' altra.

A l'iglesia de Cliquancourt (Paris) va haverhi fa pochos dies un tremendo escándol.

Figúrinse que 'l rector va negarse a donar la comunió a un noyet. La mare del xicot y un' altra senyora van tirar-se sobre del capellá; lo capellá va arrancá a corre cap a la sagristia; algún bromista va donar lo crit de *foch*, y d'empenyas, trompadas y contusions no 'n vulgan més.

Vaja, que si 's tanquessen las iglesias, no succehian aquests escándols.

Lo Sr. Cárdenas es un diputat conservador que discutint lo pressupost del ministeri de Foment, ha fet un discurs de dotze horas.

Dotze horas de disparar un xorro de paraulas, capás de ofegar al Congrès!

Ara comprench que 'ls diputats s'escapuleixin: ara compadeixo als massers, condemnats a no moure's de la tarima.

Un discurs de dotze horas!

A veure si 'l govern s'adorm, y quan se desperta 's troba 'l puesto ocupat pels conservadors.

Los moretistas de Barcelona han mudat de casa.

Després de sis anys d'estar units ab los constitucionals se 'n han anat ab los reformistas

Sis anys de fidelitat a don Francisco de Paula, sense que aquest haja tingut per ells ni un puesto de regidor, ni un emple de sereno. Sis anys de promesas, afalachs y salamerias: sis anys de menjar bolados a tot pasto.

Verdaderament n'hi ha per embafarse!

En lo Circol reformista han sigut rebuts ab molta cordialitat, ab molta afectuositat, ab molta impetuositat.

En Peñasco va abrassarlos sobre la seva tripa, dibentlos:—Aquí al menos estaréu tous.

En Tort y Martorell s'alsava de puntetes per petonejarlos.

Y ara lo Circol reformista cobrarà nova vida, donants'hi concerts y conferencias molt animadas.

Tema de la primera conferencia, a càrrech del doctor Guñau:

«Repartida la gana entre tots, ne tocará menos a cada hù.

CARTAS DE FORA.—A Roda de Basá dissente passat alguns vehins van fer un ball, y 'l rector a missa primera del diumenje següent anuncia que la professó no passaria per aquell barri, perquè Déu no podia passar per un siti abont lo dia avants s'havia ballat ¡Vaya uns escarafalis!

A Torroella de Montgrí lo dia 13 del actual va ser inscrit civilment en lo registre un nét del conegut republicá Sr. Oliver (a) Cardenal. Una gran part de la població va associarse al acte. En aquella terra son aixis, fins los Cardenals son laics, y més laics los Cardenals que 'ls altres.

Un jove qu'estava colcant flors y cera al altar major de Centellas, va veures insultat per Mos-en Joan, ex-jefe carcunda 'l qual no contut ab aixó, quan va tenirlo a la sagristia li va dir qu'ja sabia que llegia LA CAMPANA, y que si a Centellas no hi havia ningú capás de xafarli 'ls morros (los capellans usan aquest llenguatge) ell ho faria. Per fortuna 'l jove insultat es un home prudent y va retirar-se, deixantlo ab tota la rabia dintre del cos.

L'antic rector de Mollet sembla que ha tingut més sort en las oposicions que 'ls seus companys de la Roca y de Llissá de Vall, que a pesar de que, segons diuen, tenen molt bons empenyos, s'han quedat a las capsas, sobe tot lo de Llissá, que predicant, diu sempre qu'ell sab matar las puss's sense fer soroll. Los vehins de Llissá están molt contents de que no se 'n vaja, ja que si marxava 'l poble perdria cinch vehins, ell y quatre majardonas, per ue aquest sotana que s'alaba de matar pussas sense fer soroll, las té de quatre en quatre. ¡Alsa llop!

¡Nos escriuen de Salamó que moltas nits surt en aquell poble una fantasma. ¿Podian explicar

aquest misteri 'l rector, lo secretari y 'l mestre? ¡Perque mirin que fantasmas en aquest temps!

Per predicador tremendo un que ha anat a moralisar la vila del Masnou. Reptant a las donas per la seva vanitat, ha dit textualment: «No sé a que ve aquest o'gull, quan per parir tant pateix l'una com l'altre.» Y luego anyadia: «En fi aixó no tinc de dirvos'ho, puig ho sabéu millor que jo.» Un altre dia maltractá als marinos: als homes que no van a la iglesia, a las donas que hi van no més que per mofarse las unas de las otras: als joves que hi van per festejar, y aixis per aquest estil, demanin barbaritats y bestiesas.

En cambi 'l rector de aquella vila que, segons diuen, s'ha fet rich cultivant aquella vinya espiritual, ni una paraula.

DESDE LA CORT.

Madrid, a 16 de juny del present vuytanta set

Aprofito aquest ratet per fer corre un xich lo puny.

Fo a del burgu que mou la colonia filipina, reyna una calma divina y no passa res de nou.

L'un dia an'm a escoltar concerts militars y coros, l'altre dia aném als toros, y res, para de contar.

Fa una calor endimoniada, prodigiosa, sense nom; de manera que tothom té ja la capa empen'ada.

En Moret y dos ó tres a qui 'ls diners may fan falla, portan barretets de palla y vestits de punt . . . inglés

En Romeo ha estat dos dias discursajant a Toledo, promovent un gran enredo y fent déu mit tropelias.

Al Congrès se discuteixen los pressupuestos; pero los pares de la nació no hi van perquè s'hi aburreixen.

Un diputat dels que forman la comissió, va parlant, un altre l'está escoltant y tres ó quatre més . . . dormen.

Per a mi molts van dient qu'en Marinez Campos tracta de fer una *hombrada* ó un acte, com ne diuen actualment.

Lo rumor no té apes: acabo de véurel ara y, vaja . . . ab aquella cara, un home no pot er res.

En Cassola, en cambi, corra y apela a todas las arts perquè 'ls seus plans militars no se 'n vajan a la porra.

Roda com un esquirlol puja, baixa, salta, vola. Ja t' dich jo qu' 'l tal Cassola pot anar pel món ben sol.

En Cánovas . . . res, ja ho sabs: ab lo seu duxós casori, viu en constant rebombori y voltat de mal-de caps.

Ab tants en'rebanchs diversos, ho asseguro en bona fé, no li queda tem s per ré . . . ¡Ja un mes que no ha comés versost!

En Sagasta *rigulor*: mentres las oposicions no li vajan ab rahons y 'l deixin tranquil . . . ¡la mar!

Ab tot, aquest senmana varios dels seus procedents del remat dels dissidents, li han sacudit la badava.

Ell, ab gracia y pica dia, s'hi ha tornat com ha pogut, desseguida 'ls ha ajeput, y ¡abur! hasta un altre dia.

L'ordre per ara es perfecte. Los guindillas s'espavilan, las autoritats vigilan y ningú 'ls falta al respecte.

Sin embargo, algun cap-vert diu que aviat per prec sió hi baurá una sublevació, ó dugas, no ho sé de cert.

La bolsa sempre bromista; ara puja, després baixa, avuy ompla alguna caixa, l'endemá *pela* a un bolsista.

La gent, que ja sab de cor qu'es aquest pujá y baixá, se 'n riu de debó, y se 'n va a pendre banys cap al nord.

En fi, que aixó es excelent y que ara fora ocasió de di'altra vegada a'lló: —*Todo va bien, rebebien.*

Adéu; enviam un vano d'aquest: que tengu a qui: sempre tau hasta morir, ton amich. — Bernat Gilano. —

—Per la copia:

C. GUMÀ.

Se deya que 'l general Martínez Campos, fent coro ab lo Duch de Tetuan, compareixeria en lo Senat, a cantar las quaranta al govern.
Pero diu havers'ho pensat millor, y fins ara no s'ha mogut de la capitania general de Madrid, segur de que 'l general Cassola no 's pararia en barras, y al primer sintoma de oposició li donaria las dimissorias.
Desenganyinse, no hi ha res més trist que un héroe esbravat.

A Manlleú s'han tancat algunas fábricas. Ja fa molt temps que 'l treball nacional va a *manlleu*.

Y a pesar de tot, escoltéu a n' en Moret qu'en plé Senat deya l'altre dia ab la major sanch freda que en pochos anys ha recorregut Espanya més camí que altres nacions en molts sigles.

Es cert: ningú ha caminat tant depressa pel camí de la miseria y de la ruina. ¡Pero qué dich caminar! Aixó no es caminar; aixó es rodolar. . . .

Ja veuran com lo dia que la portin al cementiri, en Moret seguirá molt alegre darrera de la caixa, dihent: —¡Pobretal May havia estat tant bè com ara. No li fa mal res.

A Madrid ha comensat a publicarse un periódich satíric reformista, titolat *Los Ratós*.

Gran titol, a fé de dell.

¡Veritat Sr. Tort y Martorell!

Resposta de D. Cavieritu:

—Trobo que 'l titol no res a mi: jo no soch rata, soch ratolí.

L'estudiantina espanyola ha nomenat president honorari a n' en Romero Robledo, que no es mal estudiant.

Ab lo nomenament aquest li espera una gran fortuna: con que ¡culera al barret, y ala, ala, a correr la tunal!

Dimars havia de celebrar sessió l'Ajuntament de Barcelona; pero 'l mateix dia havia de celebrar una professó la Casa de Caritat.

Y 'l ciutadà benemérit va fer campana del Saló de Cent y va acudir puntualment a la professó, portant una de las borlas del pendó principal.

Ell si que podrá dir: ¡viva la borla!

Los regidors que van acompanyar a don Francisco de Paula en son regalat viatge a la vila de Madrid, han sigut agraciats ab creús de Isabel la Católica.

Barcelonins deturés; dessota de aquestas creus jauhen prop de cinch mil duros gastats en champany y puros.

Lo duch de Tetuan es un ministerial que 's dedica no més que a fer la guerra al govern.

Ja no hauria de ser duch de Tetuan, famosa terra de monas, y per consegüent de *micós*.

Per fi sembla que 'n Sagasta tracta d'excomunicarlo.

Lo qual produhirá inmens disgust en las filas de la dreta ministerial, y principalment entre 'ls amichs y *compinches* del héroe de Sagunto.

Confessém qu'en Sagasta es l'home de més sort que trepitja la terra. Perdent l'apoyo de certs elements, pert l'obstacle principal que 'l contrariava. La corda ab qu'estava lligat se li escorra y l'hi cau.

Si ara, que pot ferho, no l'aparta ab una puntada de péu, mereixerá que ab la mateixa corda 'l penjín.

Avuy que fa tanta calor, no vindrá mal un recort del dia de la nevada.

Recorria un sereno de Gracia la seva demarcació, cantant:

«Las doce y media, *meviendo!*»

Un vehi que contemplava la nevada desde 'l balcó, enjega una gran rialla.

Lo sereno:—Y ara, de qué riu vosté?

—Home, no 'us enfadéu. Rich de que diguéu *neviendo*.

—¿Y això 'l fa riure? Pitjò 'l sereno de la Travesera, que diu *nevando*.

Ha declarat la Diputació provincial de Barcelona que continuaria sostenint als mossos d' Esquadra, en qualitat de guardia rural.

—Està molt bè, ha dit lo Sr. Vidal Valenciano; pero en aquest cas vestius un altre uniforme més apropiat.

La observació es molt justa; pero la Diputació no hi ha sentit de aquesta orella, y 'ls mossos d' Esquadra continuaran pels camps y pels boscos y guardaran los rahims dels ceps y las figas de las figueras, ab espardenyas y barret de copa.

¡Sobre tot lo barret de copa! Una gran cosa per espantá als pardals.

Aixis mateix disposa la Diputació provincial que 'ls Mossos estigan subjectes á una talla determinada.

Lo citat Sr. Vidal demana que ademés se 'ls exigeixi que sápigam llegir y escriure.

Tampoch ha volgut acceptar la Diputació una idea tant equitativa. Los Mossos, com las pessas de roba, s' han de medir á canas ó á metros... Sobre tot han de ser *bons mossos*, y que sápigam ó no de lletra es lo de menos. Tampoch ne saben los galgos, ni 'ls perdiguers y per cassar son la nata.

¿De qué 'ls pot servi la lletra?

Lo gran qué es que sigan alts.

Com més alts més.....

Y bè vaja, etcetra, etcetra.

En dia d' eleccions municipals.

—¿Ja has anat á votar, Baldiri?

—No.

—Y donchs ¿qu' hem de fer?

—Qué vols que 't diga... un vot més, un vot menos no vindrá d' aquí.

—¿Cóm s' entén no vindrá d' aquí? Sápigas que

moltas vegadas de un vot se pert ó 's guanya una elecció. Ala, ala ja cal que hi vajas.

—Está bé: hi aniré.

Al vespre:

—¿Ja has anat á votar, Baldiri?

—Si, aquesta tarde.

—¿Y quin nom has tirat dintre de l' urna?

—¿Quin nom volias que hi tirés?... 'L meu.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*A-ma-po-la*.

2. MUDANSA.—*Bou-Nou-Dou*.

3. ANAGRAMA.—*Fira-Rifa*.

4. TRENCA-CROSCAS.—*Calderón de la Barca*.

5. GEROGLÍFICH.—*Per mitjas un mitjaire*.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans T. y S. Sala, Manelet del Passeig de Sant Joan, A. Alacaya, Un Gras y un Sech y Z. Roselló Pallarés; n' han endevinadas 4 Capellá prehistòrich. Serapi Guitarra, Joseph Montes, Ego Sum, J. Sobrat y Manelet del Contraaix; 3 Pau de las timbalas y 1 no més Pubilla del Cafè.

XARADA.

(Epitafi.)

Descansa en esta tomba

la *Hu-dos-tercera*;

qu' era per cert preciosa,

molt rica nena.

¡Cosa tres-prima!

Morí de un gran tip d' una

dos invertida.

JOAQUIM SAURI.

ANAGRAMA.

La *Total* anava ahir á la font ab son nebot, y al ser allí rompé l' tot que porta a per omplir.

UN APICIONAT.

GEROGLÍFICH.

O

O O O

O O O O

O O O

O

AAA

TLA

1/3

A

UN ESCOLÁ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Caratallat, Manelet del Contraaix, Serafi Catalá, Un C. Apadassat, Ego Sun Xicolater P. pitus, Cap sense cervell, Cap de trons, Peret Fideo, Un Serralench, Musiquetas, Punt y Coma, Market, R. Alonso y Castro, Galfardéu, Pep Xato, Ferro, Mister Marcelo, Un Argentonés, Manuel Mas S, y C. Flammarión: *Lo que 'ns envia aquesta setmana no fa per casa*.

Ciutadans Kroml etc., Joanet de Berga, Joseph Montes, Serapi Guitarra, Riteta, Capella pre històrich, A. Alacaya, Manelet del Passeig de Sant Joan, Un Meritori, Japet de l' Orga, J. Moret, Alonso y Castro, Un Moro, Dalmou de Roda, J. P. Callagel, Enriquet del Vi, D. Grau y Llimona, Saldoni de Vallcarca, Tacay, J. D. Un taberner, y Joaquim Sauri: *Publicarem alguna cosa de lo que 'ns envian*.

Ciudadá S. Ust: L' epigrama está molt bé.—Pallaringas: Idem dos cantarelles; lo demés no va.—Surinyá: No fila prou bé: es mansa.—E. Banús: Ara esta de recibó; la publicarém.—Nauj Sodor: Tinga paciència; es molt més lo que rebem cada setmana que lo que podém publicar.—A. Palleja: ¿Ns demana una proba? La seva mateixa carta: qui escriu ab tant mala sintaxis, no pot escriure traballs per insertarse.—J. Gramunt: Quèd complasut: l' altra poesia es molt llarga y molt incorrecta.—J. Staransa: Los versos van bé: lo demés no fila.—R. Roura: La poesia esta bastant bé.—Pras-cuèlilo: La de vostè peca d' innocent.—Sir Byron: Es incorrecta.—J. R. M. (Vendrell): Crech que no val la pena de parlarne: certs empleos un ó altre té de desempenyarlos.—P. B.: Lo que 'ns envia esta molt bé y li doném las gracias.

LOPEZ, Editor.—*Rambia del Mitj*, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

BARCELONA Y L' ALCALDE.

—Qué n' has fet dels meus dinés?

—Mira, 'ls comptes están promtes

—Jo soch la ciutat dels *comptes*;

pero com aquets cap més.